

РЕШЕНИЕ

№ 2096

гр. София, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **737** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят М. Р. Д., [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], бл.Б, ет.3, ап.9 чрез адв.П.К. оспорва Заповед № 21-0302-000237 от 24.12.2021 г. на полицейски инспектор Д. П. Ш. при РУ-Ц. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.б от ЗДвП..

Счита, че заповедта е нищожна и незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Счита, че заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и на целта на закона. Счита също така, че оспорената заповед е нищожна. Претендира разности.

Ответникът полицейски инспектор Д. П. Ш. при РУ-Ц. редовно призован за производство не се явява и не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 21-0302-000237 от 24.12.2021 г. на полицейски инспектор Д. П. Ш. при РУ-Ц. спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС № [ЕИК], но не повече от осемнадесет месеца, считано от датата на отнемане. В заповедта е посочено, че на 24.12.2021 год против М. Р. Д. е съставен АУАН № 448445, затова, че около 09,43 часа в [община], на второкласен път 99 управлява лек

автомобил М. Ц180 с ДК [рег.номер на МПС] след употреба на наркотични вещества, като отказва извършена проверка с техническо средство D. 5000 А.,и отказва да извърши и предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за употреба на наркотични вещества,като на водача е издаден Талон за Медицинско Изследване № 091262 и връчени 7 броя холограмни стикера.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 07,01,2022. Жалбата до съда е постъпила на дата 14.01.2022 г.,поради което е и допустима.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от некомпетентен административен орган – полицейски инспектор Д. П. Ш. при РУ-Ц., който не е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПAM/ по [ЗДвП](#).Съгласно приложената Заповед №251з-3805/26,08,2021г на Директора на ОДМВР-Б. /стр.12/ са оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПAM по ЗДвП следните лица – заместник –директора на ОДМВР-Б.,началника на отдел Охранителна полиция,началниците на сектори ООРТП,С. и Пътна полиция в отдел Охранителна полиция,началниците на групи в отдел Пътна полиция,началниците на РУ при ОДМВР-Б.,началниците на сектори /групи в Охранителна полиция в РУ на ОДМВР-Б.,началници на групи ООР и началници на групи ТП в РУ при ОДМВР Б.,полицейските и младшите полицейски инспектори в сектори/групи Охранителна полиция в РУ на при ОДМВР-Б.,полицейските инспектори в сектор Пъта полиция,младши контрольори в сектор Пътна полиция и в РУ на ОДМВР-Б.,оперативни дежурни и младши оперативни дежурни в група ОДЧ,командири на отделения в змената П. при ОДМВР-Б..От титулната част на оспорената заповед се установява,че Д. П. Ш. е полицейски инспектор в РУ Ц.,поради което и при липсата на допълнителни доказателства,освен посочената по горе заповед,не би могла да се приеме,че същият спада в категориите на т.1.7 от заповедта,тъй като не е посочено и не е доказано,че същият заема длъжността полицейски инспектор в сектор /група Охранителна полиция в РУ Ц..Съгласно чл.172 ал.1 от ЗДвП компетентен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка са ръководителите на службите за контрол и оправомощените от тях длъжностни лица.В тази насока и на основание чл.43 ал.4 вр.чл.43 ал.3 т.1 от ЗМВР Директорът на ОДМВР-Б. е издал заповед № 251-з-3805/26.08.2021г,с която е оправомощил други длъжностни лица в системата на ОДМВР-Б. да издават заповед за ПAM,но в същата заповед липсва посочване на длъжността полицейски инспектор в РУ при ОДМВР-Б..При това положение за издателят на заповедта е липсвала материалната компетентност да издаде оспорената заповед,като това е можел да стори Началника на РУ Ц.,началника на сектори /групи в Охранителна полиция в РУ на ОДМВР-Б.,началници на групи ООР и началници на групи ТП в РУ при ОДМВР Б.,полицейските и младшите полицейски инспектори в сектори/групи Охранителна полиция в РУ на при ОДМВР-Б.,полицейските инспектори в сектор Пъта

полиция,младши контролѳори в сектор Пътна полиция и в РУ на ОДМВР-Б.. Ето защо и основателно е твърдението на жалбоподателя на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ,поради което и на основание чл.146 т.1 от АПК ще следва да се прогласи нищожността на оспорената заповед.

При направено искане за това и на осн.чл.143 ал.1 от АПК жалбоподателят има право на сторените разноски в производството,съгласно представения списък по чл.80 от ГПК в размер на 510лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по оспорването на М. Р. Д., [ЕГН] с адрес [населено място], [улица],бл.Б,ет.3,ап.9 чрез адв.П.К. НИЩОЖНОСТТА на Заповед № 21-0302-000237 от 24.12.2021 г. на полицейски инспектор Д. П. Ш. при РУ-Ц. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.б от ЗДвП.

ОСЪЖДА РУ Ц. при ОД на МВР-Б. да заплати на М. Р. Д., [ЕГН] с адрес [населено място], [улица],бл.Б,ет.3,ап.9 чрез адв.П.К. разноски в производството в размер на 510лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172 от ЗДвП.

СЪДИЯ: